

Thơ Lê Thị Công Nhân

Dòng sông rửa tội

Lấy một nắm đất
trét lên mặt mình
ở đất nước tôi mọi người đều làm / phải làm như thế
để ca ngợi Hồ Chí Minh

Trong năm mồ như thế
khó mà lạnh lẽo được hơn
xác ướp nghĩ gì?
hỡi ông !

Khi linh hồn còn lang thang khắp nơi trong vũ trụ mông lung,
chờ ngày phán xét cuối cùng
thì ông đã trót được bọn chúng phong thánh mất rồi
còn đâu,

Hãy từ chối đi, nếu còn có thể
Vì sự sám hối sẽ cứu rồi được ông
dù ông không còn cơ hội để sám hối trước chúng tôi
nữa rồi,

Tôi nhìn năm mồ của ông,
và tôi khóc
vì tôi, và cả dân tộc này, cùng với cái đảng cộng sản chết tiệt của
ông
đã bị chôn vùi vào đó cả rồi

bằng nhiều cách khác nhau
nhưng thời gian thì có thực
đó là tuổi thơ của tôi,
đó là tương lai của đảng cộng sản
và hiện tại của đất nước này
đã được
nhuộm đỏ nhuộm hồng, nhuộm bằng máu của nhau

Tôi thường đi tìm một dòng sông
chảy ra từ những con suối
khởi thủy trong tận rừng sâu

Tôi ước ao được tắm mình vào đó
được úp mặt xuống dòng nước mát trong tinh sạch đó
để gột rửa bùn đất
và máu
và lửa
trên cơ thể tôi, trên khắp dân tộc tôi
và ở mọi chôn cùng của quê hương Việt Nam

Yêu dấu thương đau !

Nhưng mọi dòng sông đều ô nhiễm cả rồi
vì than bùn ô xít
vì nước thải độc hại
vì sự phát triển
vì thuốc trừ sâu
và vì những chiến công
lấy lòng năm châu bốn biển
(cứ tạm thời vu cho là thế !)

Anh phải giết em thôi em yêu dấu
Con phải đấu tố cha thôi cha kính yêu
Còn mẹ ư, mẹ để làm gì?
Hàng xóm và bạn hữu ư
Xin hãy quên đi

Tất cả vì lý tưởng cộng sản vì chủ nghĩa xã hội
Vì Mác Lê nin vì Mao Trạch Đông
Và Xtalin nữa
Mà máu dân mình đã nhuộm đỏ những dòng sông

Tôi tìm mãi dù đã rất cố công
Vớ đôi tay và bàn chân nhỏ bé
Xước máu đỏ hồng
Chẳng có gì ngoài một cõi mênh mông
Của tham tàn cùng cực
Đối trá bất công

Tôi muốn trút bỏ tất cả
Mọi y phục và những suy nghĩ ở trong lòng
Để được tắm mình trong một dòng sông
Chảy ra từ đại ngàn u tịch
Là tình yêu, thứ tha
Công lý và lẽ thật
Khởi đầu, sau cùng và duy nhất.
Một lần
cho tất cả
hồi sinh

Này hỡi Hồ Chí Minh
và sư phụ là Mao Trạch Đông

các người còn sám hối được nữa không ?
e rằng
Không !

Lê-thị-Công-Nhân.